

og tylltet sig med Guds Ord som med en undergørende Medicin.

Der blev banket paa Døren, og en Pige kom ind med Maden.

Hun bragte desuden en Besked til ham. En Journalist fra »Femte Juni« havde i de sidste Dage flere Gange ringet op og spurgt efter ham. Bestyreren havde nu efter Løfte telefoneret til Bladet om, at han var kommen, og hun skulde nu spørge, om Præsten vilde tale med Journalisten, dersom han kom.

Pastor Vestrup vendte sig i Forlegenhed bort og svarede Ja.

**H**AN havde akkurat faaet spist sin Mad, da der blev dundret paa Døren med en knyttet Haand.

Hvad er dether? — tænkte han forarget, og før han fik sagt Kom-ind, stod der en Mand i Døren.

En lille, halvgammel Mand med opslaaet Frakkekrave og Næseklemmer. Af Mandens Ansigt saaes foruden Næsen kun et pjusket Overskæg og et Par svulne Kinder med blaarøde Drankerpletter.

Pastor Vestrup rejste sig og stirrede.

»Mit Navn er Carlsen — A B D-Carlsen,« sagde den Fremmede og tog først nu Hatten af. »Og det er altsaa Pastor Vestergaard.«